

Landbruks- og matdepartementet

postboks 8007 Dep

0030 OSLO

Høring - Forslag til endringer i odelsloven, konsesjonsloven og jordloven - Bestemmelser om bo- og driveplikt mm

Åros 31. mars 2008

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2008/100216 - 19	Doknr.:
Mottatt: 01 APR 2008	
Saksbeh.: ASR/SEB/IAA	Arkiv: 479
Kopi:	

Viser til brev datert 5. februar 2008 med vedlegg.

Høringsnotatet innebærer innstramminger og mer kontroll sammenlignet med forvaltningen etter gjeldende lover og regelverk. Et mer liberalt regelverk enn dagens hadde vært å ønske, et regelverk med positivt fortegn og ikke ett der kontroll og mistenksomhet skal styre hvordan det skal administreres.

Et endret lovvedtak i samsvar med notatet vil ha negative konsekvenser for mange, spesielt for dem som er arvinger etter gjeldende odelslov. Jeg kan heller ikke se nytteverdien for samfunnet ved å ekskludere en gruppe mennesker, som på grunn av utdanning og jobb har flyttet fra heimbygda, men som etter en tid ønsker å overta slektseiendommen fordi den har blitt ledig. Det er tvangselementet som boplikten innebærer som er en unødvendig belastning for arvinger som vil overta landbrukseiendommer. Argumentet om at boplikt er viktigere enn driveplikt bør ikke få gjennomslag (Forslag om at driveplikt skal gjelde jordbruksareal som kan drives lønnsomt støttes). I befolkningen er det enighet om at Norge må ha dyrkingsarealer for matproduksjon ved redusert import eller stopp i importen av matvarer. Det er hvordan arealene brukes som er viktig for samfunnet, ikke om vedkommende som har ansvar for drifta bor der. Det er heller ikke eiernes vanskjøtsel av dyrkingsarealer som betyr noe for arealforbruket av dyrka og dyrkbar mark. Omdisponering til byggeformål er hovedgrunnen til det. Disse jordbruksarealene blir også å anse som ikke regenererbare. Tilgroing bidrar ikke til å opprettholde kulturlandskapet, men kan tilbakeføres til matproduksjon ved behov.

Jeg går i mot boplikt fordi:

- Drifta av de fleste landbrukseiendommene gir for lav inntekt, samtidig som drift og vedlikehold av bygninger er kostbart. Inntekt fra arbeid utenom gardsbruket er nødvendig. Staten bør ikke bidra til unødvendig arbeidspending.
- Det kan ikke være mindre legitimt å bruke en landbrukseiendom også i fritid og til rekreasjon, enn på andre måter?
- Livsarving bør ha en eksklusiv rett til å disponere en landbrukseiendom – i likhet med å overta for eksempel en bolig
- Forvaltning med omfattende kontroll medfører et unødvendig byråkrati

De foreslåtte endringer i lovverket gjør bruk av negative virkemidler. Departementet burde tilbakekalle høringsnotatet og utarbeide et nytt – med bruk av positive virkemidler.

De positive virkemidlene kan omfatte:

- Frihet til å velge bosted.
- Oppmyking av reglene slik at det kan bli mulig å skatte (av arbeidsinntekt) til kommunen landbrukseiendommen ligger i
- Ved overtakelse: Dialog med landbruksmyndighetene om avtale om driftsform

Omfanget av driveplikt må ses i sammenheng med samfunnets reelle behov, ikke til nostalgiske forestillinger om levedyktige lokalsamfunn og ivaretagelse av kulturlandskapet. Plan- og bygningsloven vil kunne ivareta interessene knyttet til omdisponering av dyrka og dyrkbar mark. Da bør eventuelle behov for endringer i særlovgivningen tilpasses det.

Med hilsen

Olav Landsverk

Grønneiv. 30, 3474 Åros

Kopi: Stortingsrepresentant Trond Helleland